

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 3 april 2014
(OR. en)

2010/0817 (COD)
LEX 1478

PE-CONS 122/2/13
REV 2

COPEN 230
EUROJUST 137
EJN 75
CODEC 2838

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM EN EUROPEISK UTREDNINGSORDER PÅ DET STRAFFRÄTTSLIGA OMRÅDET

**Europaparlamentets och rådets
direktiv 2014/41/EU**

av den 3 april 2014

om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1 a,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Estland, Konungariket Spanien, Republiken Österrike, Republiken Slovenien och Konungariket Sverige,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

---

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 februari 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 mars 2014.

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har satt upp som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Enligt artikel 82.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska det straffrättsliga samarbetet inom unionen bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden, vilket sedan Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 allmänt anses vara en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.
- (3) Rådets rambeslut 2003/577/RIF¹ är inriktat på behovet av ett omedelbart ömsesidigt erkännande av beslut om att förhindra förstöring, omvandling, flyttning, överlämnande eller överlåtelse av bevismaterial. Eftersom det instrumentet endast omfattar frysningen, måste beslutet om frysning dock åtföljas av en separat ansökan om överlämnande av bevismaterialet till den stat som utfärdar ordern (nedan kallad *den utfärdande staten*) i enlighet med de regler som är tillämpliga på ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Resultatet blir en tvåstegsprocess, vilket gör förfarandet mindre effektivt. Systemet fungerar dessutom parallellt med traditionella samarbetsinstrument och används därför sällan i praktiken av de behöriga myndigheterna.

---

¹ Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial (EUT L 196, 2.8.2003, s. 45).

- (4) Rådets rambeslut 2008/978/RIF¹ om en europeisk bevisinhämtningsorder antogs i syfte att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande när det gäller att inhämta föremål, handlingar och uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden. Den europeiska bevisinhämtningsordern är dock endast tillämplig på redan befintligt bevismaterial och omfattar därför endast begränsade aspekter av det straffrättsliga samarbetet i bevisfrågor. På grund av denna begränsning har de behöriga myndigheterna själva kunnat besluta om de vill använda det nya systemet eller förfarandena för ömsesidig rättslig hjälp, som under alla omständigheter är tillämpliga när bevismaterial inte omfattas av den europeiska bevisinhämtningsordern.
- (5) Alltsedan antagandet av rambesluten 2003/577/RIF och 2008/978/RIF har det stått klart att den nuvarande ramen för bevisinhämtning är alltför fragmenterad och komplicerad. Det behövs därför en ny strategi.

---

¹ Rådets rambeslut 2008/978/RIF av den 18 december 2008 om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden (EUT L 350, 30.12.2008, s. 72).

- (6) I Stockholmsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet den 10–11 december 2009, ansåg Europeiska rådet att man bör gå vidare med inrättandet av ett övergripande system för inhämtning av bevis i mål med en gränsöverskridande dimension, på grundval av principen om ömsesidigt erkännande. Europeiska rådet menade att de befintliga instrumenten på detta område utgör ett fragmentariskt system och att det krävs ett nytt angreppssätt grundat på principen om ömsesidigt erkännande, vilket samtidigt beaktar flexibiliteten i det traditionella systemet med ömsesidig rättslig hjälp. Europeiska rådet efterlyste därför ett övergripande system, som ska ersätta alla befintliga instrument på området, inklusive rambeslut 2008/978/RIF, och som i möjligaste mån ska omfatta alla typer av bevis, innehålla tidsfrister för verkställighet samt i möjligaste mån begränsa vägransgrunderna.
- (7) Den nya strategin bygger på ett samlat instrument, kallat den europeiska utredningsordern (nedan kallad *utredningsordern*). En utredningsorder ska utfärdas i syfte att vidta en eller flera utredningsåtgärder i bevisinhämtningssyfte i den stat som verkställer utredningsordern (nedan kallad *den verkställande staten*). Detta inkluderar inhämtande av bevis som den verkställande myndigheten redan har i sin besittning.
- (8) Utredningsordern bör ha ett övergripande tillämpningsområde och bör därför tillämpas på alla utredningsåtgärder som syftar till bevisinhämtning. Inrättandet av en gemensam utredningsgrupp och bevisinhämtning inom en sådan grupp kräver dock specifika regler, som hellre bör behandlas separat. Utan att det påverkar tillämpningen av detta direktiv bör befintliga instrument därför även fortsättningsvis tillämpas på den typen av utredningsåtgärder.

- (9) Detta direktiv är inte tillämpligt på övervakning över gränserna enligt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet¹.
- (10) Utredningsordern bör fokusera på den utredningsåtgärd som ska genomföras. Den utfärdande myndigheten är med sina detaljkunskaper om den aktuella utredningen den som bäst kan besluta vilken utredningsåtgärd som ska användas. Den verkställande myndigheten bör dock om möjligt använda en annan typ av utredningsåtgärd, om den angivna åtgärden inte finns i nationell rätt eller inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende. Begreppet tillgänglighet bör avse fall där den angivna utredningsåtgärden finns i den verkställande statens lagstiftning men endast är lagligt tillgänglig i vissa situationer, till exempel då utredningsåtgärden enbart kan genomföras i samband med brott av en viss svårhetsgrad, mot personer mot vilka det redan finns en viss nivå av misstanke eller med den berörda personens samtycke. Den verkställande myndigheten får också vidta en annan typ av utredningsåtgärd, när denna skulle leda till samma resultat som den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern, men med användning av åtgärder som i lägre grad inkräktar på den berörda personens grundläggande rättigheter.

---

¹ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

- (11) Utredningsordern bör väljas, när verkställigheten av en utredningsåtgärd förefaller proportionell, adekvat och tillämplig på det aktuella fallet. Den utfärdande myndigheten bör därför fastställa om begärda bevis är nödvändiga och proportionella med avseende på förfarandena, om den valda utredningsåtgärden är nödvändig och proportionell för att inhämta det berörda bevismaterialet och huruvida man genom att utfärda utredningsordern bör involvera en annan medlemsstat i inhämtandet av detta bevismaterial. Samma bedömning bör göras vid godkännandeförfarandet, i de fall där godkännande av en utredningsorder krävs i enlighet med detta direktiv. Man bör inte vägra att verkställa en utredningsorder av andra skäl än dem som anges i detta direktiv. Den verkställande myndigheten bör emellertid ha rätt att välja en mindre inkräktande utredningsåtgärd än den som anges i en utredningsorder, om den gör det möjligt att uppnå liknande resultat.
- (12) När en utredningsorder utfärdas bör den utfärdande myndigheten fästa särskild uppmärksamhet vid att säkerställa att de rättigheter som följer av artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) respekteras fullt ut. Oskuldspresumtionen och rätten till försvar vid straffrättsliga förfaranden, utgör hörnstenar i de grundläggande rättigheter på straffrättens område som erkänns i stadgan. Alla eventuella begränsningar av dessa rättigheter genom en utredningsåtgärd som begärts i enlighet med detta direktiv bör vara fullt förenliga med de krav som fastställs i artikel 52 i stadgan när det gäller begränsningarnas nödvändighet, proportionalitet och mål, särskilt målet att skydda andra personers rättigheter och friheter.

- (13) För att säkerställa översändandet av utredningsordern till den behöriga myndigheten i den verkställande staten, får den utfärdande myndigheten använda sig av alla tänkbara eller relevanta överföringssätt, till exempel det europeiska rättsliga nätverkets säkra telekommunikationssystem, Eurojust, eller andra kanaler som används av rättsliga eller brottsbekämpande myndigheter.
- (14) När medlemsstaterna anger det språk som får användas, ska de uppmuntras att utöver medlemsstatens officiella språk ta med åtminstone ett språk med utbredd användning inom unionen.
- (15) Vid genomförandet av detta direktiv bör hänsyn tas till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU¹, 2012/13/EU² och 2013/48/EU³, som avser processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden.
- (16) Åtgärder som inte är tvångsåtgärder kan till exempel vara sådana åtgärder som inte inkräktar på rätten till integritet eller rätten till egendom, beroende på nationell rätt.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1).

- (17) *Ne bis in idem*-principen är en grundläggande rättsprincip i unionen, som erkänns i stadgan och vidareutvecklas i Europeiska unionens domstols rättspraxis. Därför bör den verkställande myndigheten kunna vägra att verkställa en utredningsorder om verkställandet skulle strida mot den principen. Eftersom de förfaranden som ligger till grund för en utredningsorder är av förberedande slag, bör verkställandet av en sådan inte kunna vägras om dess syfte är att fastställa om det finns någon konflikt med principen om *ne bis in idem* eller om den utfärdande myndigheten har gett garantier för att det bevismaterial som överlämnas till följd av verkställigheten av en utredningsorder inte kommer att användas för lagföring av eller föreläggande av sanktioner för en person vars ansvar har prövats genom lagakraftvunnen dom i en annan medlemsstat avseende samma sakförhållanden.
- (18) I likhet med andra instrument för ömsesidigt erkännande har detta direktiv ingen inverkan på skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och grundläggande rättsprinciperna enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och i stadgan. För att detta ska tydliggöras har en särskild bestämmelse införts i texten.
- (19) Skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa inom unionen är grundat på ömsesidigt förtroende och presumptionen om andra medlemsstaters efterlevnad av unionsrätten och, i synnerhet, respekt för de grundläggande rättigheterna. Den presumptionen kan dock motbevisas. Om det finns goda skäl att anta att verkställandet av en utredningsåtgärd som anges i utredningsordern skulle leda till en kränkning av en grundläggande rättighet och att den verkställande medlemsstaten skulle åsidosätta sina skyldigheter avseende det skydd av grundläggande rättigheter som erkänns i stadgan, bör verkställandet av utredningsordern vägras.

- (20) Det bör vara möjligt att vägra en utredningsorder, om erkännande eller verkställighet av denna i den verkställande staten skulle innebära ett brott mot immunitet eller privilegier i den staten. Det finns ingen gemensam definition av vad som utgör immunitet eller privilegier i unionsrätten, och en exakt definition av dessa begrepp överläts därför till nationell rätt, som kan inbegripa skydd som tillämpas för medicinska och juridiska yrken, men som inte bör tolkas på ett sätt som skulle strida mot skyldigheten att avskaffa vissa grunder för vägran, såsom anges i protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater¹. Sådana grunder kan även inbegripa regler om tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier, även om dessa inte nödvändigtvis betraktas som privilegier eller immunitet.
- (21) För att säkerställa ett snabbt, effektivt och konsekvent straffrättsligt samarbete mellan medlemsstaterna behövs det tidsfrister. Ett beslut om erkännande eller verkställighet samt det faktiska verkställandet av en utredningsåtgärd bör genomföras lika skyndsamt och med samma prioritetsgrad som ett liknande inhemskt ärende. Tidsfrister bör anges, så att det säkerställs att ett beslut fattas eller verkställs inom rimlig tid eller så att den utfärdande statens förfarandemässiga krav kan uppfyllas.

---

¹ Protokoll upprättat av rådet i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EUT C 326, 21.11.2001, p. 2).

- (22) De rättsmedel som är tillgängliga mot en utredningsorder bör åtminstone motsvara dem som är tillgängliga i ett inhemskt ärende mot utredningsåtgärden i fråga. Medlemsstaterna bör i enlighet med nationell rätt säkerställa tillämpligheten av sådana rättsmedel, bland annat genom att de berörda parterna i god tid informeras om möjligheterna och sätten att utnyttja dem. I fall där en invändning mot en utredningsorder framförs av en berörd part i den verkställande staten med avseende på de sakliga skälen för utfärdandet av en utredningsorder, är det tillrådligt att information om invändningen översänds till den utfärdande myndigheten och att den berörda parten underrättas om detta.
- (23) De utgifter på den verkställande statens territorium som uppkommer vid verkställigheten av en utredningsorder ska uteslutande bäras av den staten, i överensstämmelse med den allmänna principen om ömsesidigt erkännande. Den verkställande statens kostnader för att verkställa en utredningsorder kan dock vara exceptionellt höga. Sådana exceptionellt höga kostnader kan exempelvis uppstå vid komplicerade expertutlåtanden, vid omfattande polisinsatser eller vid övervakning som sträcker sig över en längre tid. Sådana kostnader bör inte hindra att en utredningsorder verkställs, och de utfärdande respektive de verkställande myndigheterna bör försöka fastställa vilka kostnader som ska anses vara exceptionellt höga. Kostnadsfrågan kan komma att bli föremål för samråd mellan den utfärdande staten och den verkställande staten, och det är önskvärt att denna fråga löses under samrådsfasen. Som en sista utväg får den utfärdande myndigheten besluta att återkalla eller bibehålla utredningsordern, och den del av kostnaderna som den verkställande staten anser vara exceptionellt hög men absolut nödvändig för förfarandet bör bäras av den utfärdande staten. Den givna mekanismen bör inte utgöra något ytterligare skäl för vägran och bör under alla omständigheter inte missbrukas på ett sådant sätt att verkställigheten av utredningsordern försenas eller hindras.

- (24) Utredningsordern fastställer en samlad ram för bevisinhämtningen. Ytterligare regler behövs dock för vissa typer av utredningsåtgärder som bör anges i utredningsordern, såsom tillfällig överföring av frihetsberövade personer, hörande genom video- eller telefonkonferens och inhämtning av information avseende bankkonton, banktransaktioner, kontrollerade leveranser eller hemliga utredningar. Utredningsåtgärder som innebär bevisinhämtning i realtid, kontinuerligt och under en viss tidsperiod, bör omfattas av utredningsordern, men om det behövs bör praktiska överenskommelser ingås mellan den utfärdande staten och den verkställande staten för att ta hänsyn till de skillnader som råder mellan dessa staters nationella rätt.
- (25) I detta direktiv fastställs bestämmelser för vidtagande av en utredningsåtgärd som syftar till bevisinhämtning, i alla skeden av ett straffrättsligt förfarande inklusive under själva rättegången, om så behövs med deltagande av den berörda personen. En utredningsorder får exempelvis utfärdas för en tillfällig överföring av den personen till den utfärdande staten eller för hörande genom videokonferens. Om personen överförs till en annan medlemsstat för att lagföras, inklusive för att ställas inför rätta, bör dock en europeisk arresteringsorder utfärdas i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF¹.
- (26) För en proportionell användning av en europeisk arresteringsorder bör den utfärdande myndigheten överväga om en utredningsorder skulle vara effektiv och proportionell som metod vid straffrättsliga förfaranden. Den utfärdande myndigheten bör särskilt överväga om utfärdande av en utredningsorder för hörande av en misstänkt eller tilltalad person genom videokonferens kan vara ett effektivt alternativ.

---

¹ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (27) En utredningsorder får utfärdas för inhämtande av bevismaterial som avser konton, oavsett vilket slag, som en person som är föremål för ett straffrättsligt förfarande innehar i en bank eller något annat finansiellt institut. Denna möjlighet ska generellt anses omfatta inte bara misstänkta eller tilltalade, utan också andra personer om vilka de behöriga myndigheterna i samband med ett straffrättsligt förfarande finner det nödvändigt att inhämta sådan information.
- (28) Om det i detta direktiv hänvisas till finansiella institut ska denna term förstås i enlighet med den relevanta definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG¹.
- (29) När en utredningsorder utfärdas i syfte att tillhandahålla "detaljerad information" om ett bestämt konto bör denna term minst anses omfatta kontoinnehavarens namn och adress, uppgifter om eventuella fullmakter som gäller för kontot och alla andra uppgifter och handlingar som kontoinnehavaren överlämnade när kontot öppnades och som banken fortfarande innehar.
- (30) Möjligheterna att samarbeta enligt detta direktiv när det gäller avlyssning av telekommunikation bör inte vara begränsade till telekommunikationens innehåll, utan det kan även gälla insamling av trafik- och lokaliseringssuppgifter som avser sådan telekommunikation, och som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att utfärda en utredningsorder för inhämtande av mindre inkräktande telekommunikationsuppgifter. En utredningsorder som har utfärdats för inhämtande av historiska trafik- och lokaliseringssuppgifter om telekommunikation bör behandlas inom ramen för den allmänna ordningen för verkställigheten av utredningsordern och kan, beroende på den verkställande statens nationella rätt, anses vara en tvångsutredningsåtgärd.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (31) Om flera medlemsstater har möjlighet att ge nödvändigt tekniskt bistånd bör en utredningsorder skickas endast till en av dem, och i första hand till den medlemsstat där den berörda personen befinner sig. De medlemsstater där den person som är föremål för avlyssningen befinner sig och från vilka tekniskt bistånd inte behövs för genomförandet av avlyssningen bör informeras om detta i enlighet med detta direktiv. En utredningsorder får dock, om det tekniska biståndet inte kan lämnas från enbart en medlemsstat, översändas till mer än en verkställande stat.
- (32) I en utredningsorder som innehåller en begäran om avlyssning av telekommunikation bör den utfärdande myndigheten till den verkställande myndigheten lämna tillräcklig information, exempelvis uppgifter om den brottsliga handling som är under utredning, för att den utfärdande myndigheten ska kunna bedöma om den utredningsåtgärden skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt ärende.
- (33) Medlemsstaterna bör beakta hur viktigt det är att se till att tekniskt bistånd kan tillhandahållas av en tjänsteleverantör som driver allmänt tillgängliga telenät och teletjänster på den berörda medlemsstatens territorium för att inom ramen för detta instrument underlätta samarbetet om laglig avlyssning av telekommunikation.

- (34) Detta direktiv behandlar på grund av sitt tillämpningsområde endast provisoriska åtgärder i bevisinhämtningssyfte. Det bör i detta avseende betonas att allt material, inklusive finansiella tillgångar, kan omfattas av olika provisoriska åtgärder under det straffrättsliga förfarandet, inte enbart i bevisinhämtningssyfte utan också i förverkandesyfte. Skillnaden mellan de provisoriska åtgärdernas båda syften är inte alltid tydlig och de provisoriska åtgärdernas syfte kan förändras under förfarandets gång. Det är därför av största vikt att bibehålla ett flexibelt samband mellan de olika instrument som tillämpas på detta område. Bedömningen av huruvida materialet ska användas som bevis och därmed vara föremål för en utredningsorder bör dessutom av samma skäl göras av den utfärdande myndigheten.
- (35) När det hänvisas till ömsesidig rättslig hjälp i relevanta internationella instrument, till exempel i konventioner som ingåtts inom Europarådet, bör det förutsättas att detta direktiv är tillämpligt framför dessa konventioner på de medlemsstater som är bundna av detta direktiv.

- (36) De kategorier av brott som förtecknas i bilaga D bör tolkas i enlighet med befintliga rättsliga instrument om ömsesidigt erkännande.
- (37) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall där detta är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser Europaparlamentet och rådet att översändandet av sådana dokument är motiverat.
- (38) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ömsesidigt erkännande av beslut som fattats för inhämtande av bevis, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

---

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (39) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och i stadgan, särskilt avdelning VI, i internationell rätt och internationella avtal i vilka unionen eller samtliga medlemsstater är part, inbegripet den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt i medlemsstaternas konstitutioner inom respektive tillämpningsområde. Ingenting i detta direktiv får tolkas som ett förbud mot att vägra verkställa en utredningsorder, om det på grundval av objektiva faktorer finns skäl att tro att utredningsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras eller etniska ursprung, religion, sexuella läggning, nationalitet, språk eller politiska uppfattning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.
- (40) Skyddet av fysiska personer vid behandling av personuppgifter är en grundläggande rättighet. I enlighet med artikel 8.1 i stadgan och artikel 16.1 i EUF-fördraget har var och en rätt till skydd av de personuppgifter som rör dem.
- (41) När det gäller tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna fastställa klara och tydliga riktlinjer för behandlingen av personuppgifter och för registrerades utnyttjande av rätten till rättsmedel för skydd av de personuppgifter som rör dem.
- (42) Personuppgifter som erhålls i enlighet med detta direktiv bör endast behandlas om det är nödvändigt och på ett sätt som är proportionellt i förhållande till ändamål som är förenliga med förebyggande, utredning, upptäckt eller lagföring av brott eller verkställande av straffrättsliga påföljder och utövande av rätten till försvar. Endast behöriga personer bör ha tillgång till information som innehåller personuppgifter, vilket kan uppnås genom autentiseringsförfaranden.

- (43) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Förenade kungariket meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (44) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (45) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (46) Europeiska datatillsynsmannen avgav ett yttrande den 5 oktober 2010¹, på grundval av artikel 41.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001².

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

¹ EUT C 355, 29.12.2010, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

KAPITEL I

DEN EUROPEISKA UTREDNINGSDERN

Artikel 1

Den europeiska utredningsordern och skyldigheten att verkställa den

1. En europeisk utredningsorder (nedan kallad *utredningsorder*) är ett rättsligt avgörande som har utfärdats eller godkänts av en rättslig myndighet i en medlemsstat (nedan kallad *den utfärdande staten*) för genomförande av en eller flera specifika utredningsåtgärder i en annan medlemsstat (nedan kallad *den verkställande staten*) i syfte att inhämta bevis i enlighet med detta direktiv.

Utredningsordern får också utfärdas i syfte att inhämta bevis som de behöriga myndigheterna i den verkställande staten redan har i sin besittning.

2. Medlemsstaterna ska verkställa en utredningsorder på grundval av principen om ömsesidigt erkännande och i enlighet med detta direktiv.
3. Utfärdande av en utredningsorder får begäras av en misstänkt eller tilltalad person, eller av en försvarare på dennes begäran, inom ramen för de rättigheter som är tillämpliga på försvaret och i överensstämmelse med nationella straffrättsliga förfaranden.

4. Detta direktiv påverkar inte skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som återges i artikel 6 i EU-fördraget, bland annat rätten till försvar för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, och alla skyldigheter som åligger rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå opåverkade.

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *utfärdande stat*: den medlemsstat där utredningsordern utfärdas.
- b) *verkställande stat*: den medlemsstat i vilken utredningsordern verkställs och där utredningsåtgärden ska utföras.
- c) *utfärdande myndighet*:
  - i) en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare som är behörig i det berörda fallet, eller

- ii) en annan behörig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det enskilda fallet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i enlighet med nationell rätt. Dessutom ska utredningsordern, efter granskning av dess överensstämmelse med villkoren för utfärdande av en europeisk utredningsorder enligt detta direktiv, i synnerhet villkoren i artikel 6.1, och innan den översänds till den verkställande myndigheten, godkännas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten. Om utredningsordern har godkänts av en rättslig myndighet, kan den myndigheten också betraktas som en utfärdande myndighet med avseende på översändandet av utredningsordern.
- d) *verkställande myndighet*: en myndighet som har behörighet att erkänna en utredningsorder och se till att den verkställs i enlighet med detta direktiv och med de förfaranden som är tillämpliga vid liknande inhemska ärenden. Sådana förfaranden kan kräva ett bemyndigande av domstol i den verkställande staten, om så krävs i den statens nationella lagstiftning.

Artikel 3

Den europeiska utredningsorderns räckvidd

Utredningsordern ska omfatta samtliga utredningsåtgärder, med undantag av inrättandet av en gemensam utredningsgrupp och bevisinhämtning inom en sådan grupp, enligt artikel 13 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater¹ (nedan kallad *konventionen*) och rådets rambeslut 2002/465/RIF², utom för tillämpningen av artikel 13.8 i konventionen och artikel 1.8 i rambeslutet.

---

¹ Konvention, upprättad av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens (EGT C 197, 12.7.2000, s. 3).

² Rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (EGT L 162, 20.6.2002, s. 1).

Artikel 4

Typer av förfaranden för vilka utredningsordern får utfärdas

En utredningsorder får utfärdas

- a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som har inletts av eller ska tas upp inför en rättslig myndighet med avseende på en straffbar gärning enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning,
- b) vid förfaranden som har inletts av administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning genom att de utgör överträdelser av rättsregler, när beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål,
- c) vid förfaranden som har inletts av rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning genom att de utgör överträdelser av rättsregler, när beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och
- d) i samband med sådana förfaranden som anges i leden a, b och c som hänför sig till brott eller överträdelser för vilka en juridisk person kan ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.

Artikel 5

Utredningsorderns innehåll och form

1. Utredningsordern, som återges i formuläret i bilaga A, ska fyllas i och undertecknas av den utfärdande myndigheten, som också ska intyga att innehållet är riktigt och korrekt.

Utredningsordern ska särskilt innehålla följande uppgifter:

- a) Uppgift om den utfärdande myndigheten och i förekommande fall den godkännande myndigheten.
- b) Syftet med och skälen för utredningsordern.
- c) Nödvändiga uppgifter som är tillgängliga om den eller de berörda personerna.
- d) En beskrivning av den brottsliga gärning som är föremål för utredning eller förfaranden samt tillämpliga bestämmelser i den utfärdande medlemsstatens straffrätt.
- e) En beskrivning av den eller de begärda utredningsåtgärderna och av det bevismaterial som ska inhämtas.

2. Varje medlemsstat ska ange vilket eller vilka av unionsinstitutionernas officiella språk som, utöver det eller de officiella språken i den berörda medlemsstaten, får användas när utredningsordern fylls i eller översätts, när den medlemsstaten är verkställande stat.
3. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska översätta utredningsordern i formuläret i bilaga A till ett officiellt språk i den verkställande staten eller till ett annat språk som den verkställande staten har angett i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

KAPITEL II

FÖRFARANDEN OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

I DEN UTFÄRDANDE STATEN

Artikel 6

Villkor för utfärdande och översändande av en utredningsorder

1. Den utfärdande myndigheten får endast utfärda en utredningsorder om den har konstaterat att följande villkor är uppfyllda:
  - a) Utfärdandet av utredningsordern är nödvändigt och proportionellt med avseende på de förfaranden som avses i artikel 4 och med beaktande av den misstänkta eller tilltalade personens rättigheter, och
  - b) den eller de utredningsåtgärder som anges i utredningsordern kunde ha begärts under samma förutsättningar i ett liknande inhemskt ärende.

2. Den utfärdande myndigheten ska i varje enskilt ärende göra en bedömning av huruvida de villkor som avses i punkt 1 är uppfyllda.
3. Om en verkställande myndighet har skäl att tro att de villkor som avses i punkt 1 inte har uppfyllts, får den samråda med den utfärdande myndigheten om vikten av att verkställa utredningsordern. Efter samrådet får den utfärdande myndigheten besluta att återkalla utredningsordern.

Artikel 7

Översändande av utredningsordern

1. Den utfärdande myndigheten ska översända den i enlighet med artikel 5 ifyllda utredningsordern till den verkställande myndigheten på ett sätt som gör det möjligt för den verkställande staten att få en skriftlig uppteckning för att fastställa äktheten.
2. All vidare officiell kommunikation ska ske direkt mellan den utfärdande och den verkställande myndigheten.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 d får varje medlemsstat utse en centralmyndighet eller, om det föreskrivs i dess rättssystem, flera centralmyndigheter för att biträda de behöriga myndigheterna. En medlemsstat får, om organisationen av dess interna rättssystem så kräver, låta sin eller sina centralmyndigheter ansvara för det administrativa översändandet och mottagandet av utredningsordern samt för annan officiell korrespondens avseende utredningsordern.

4. Den utfärdande myndigheten får översända utredningsordern genom det europeiska rättsliga nätverkets telekommunikationssystem, som inrättats genom rådets gemensamma åtgärd 98/428/RIF¹.
5. Om den verkställande myndighetens identitet inte är känd, ska den utfärdande myndigheten göra de efterforskningar som krävs för att erhålla informationen från den verkställande staten, inklusive via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter.
6. Om den myndighet i den verkställande staten som tar emot utredningsordern saknar behörighet att erkänna utredningsordern eller att vidta nödvändiga åtgärder för dess verkställighet, ska denna myndighet på eget initiativ översända utredningsordern till den verkställande myndigheten och underrätta den utfärdande myndigheten om detta.
7. Alla svårigheter rörande översändandet eller äktheten av de handlingar som behövs för att verkställa utredningsordern ska behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda utfärdande och verkställande myndigheterna eller, om så är lämpligt, med bistånd av medlemsstaternas centralmyndigheter.

Artikel 8

En utredningsorder med anknytning till tidigare utredningsorder

1. Om den utfärdande myndigheten utfärdar en utredningsorder som kompletterar en tidigare utredningsorder, ska detta anges i utredningsordern i avsnitt D i formuläret i bilaga A.

---

¹ Gemensam åtgärd 98/428/RIF av den 29 juni 1998 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk (EGT L 191, 7.7.1998, s. 4).

2. Om den utfärdande myndigheten bistår vid verkställigheten av utredningsordern i den verkställande staten i enlighet med artikel 9.4, får den, medan den befinner sig där, utan att detta påverkar de anmälningar som gjorts i enlighet med artikel 33.1 c, rikta en utredningsorder som kompletterar den tidigare utredningsordern direkt till den verkställande myndigheten.
3. Riktigheten i innehållet i en utredningsorder som kompletterar den tidigare utredningsordern ska intygas i enlighet med artikel 5.1 första stycket och, i förekommande fall, godkännas i enlighet med artikel 2 c.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

I DEN VERKSTÄLLANDE STATEN

Artikel 9

Erkännande och verkställighet

1. Den verkställande myndigheten ska utan krav på vidare formaliteter erkänna en utredningsorder som översänds i enlighet med detta direktiv och se till att den verkställs på samma sätt och på samma villkor som om den berörda utredningsåtgärden hade begärts av en myndighet i den verkställande staten, såvida inte denna myndighet beslutar att åberopa något av skälen för icke-erkännande eller icke-verkställighet eller något av skälen för att skjuta upp verkställigheten enligt detta direktiv.

2. Den verkställande myndigheten ska rätta sig efter de särskilda formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten, såvida inte annat föreskrivs i detta direktiv och under förutsättning att sådana formaliteter och förfaranden inte strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den verkställande staten.
3. Om en verkställande myndighet tar emot en utredningsorder som inte har utfärdats av en sådan utfärdande myndighet som avses i artikel 2 c ska den verkställande myndigheten återsända utredningsordern till den utfärdande staten.
4. Den utfärdande myndigheten får begära att en eller flera myndigheter i den utfärdande staten bistår de behöriga myndigheterna i den verkställande staten vid verkställandet av utredningsordern, i den mån som de myndigheter som har utsetts i den utfärdande staten skulle kunna bistå vid verkställandet av den eller de utredningsåtgärder som anges i utredningsordern i ett liknande inhemskt ärende. Den verkställande myndigheten ska tillmötesgå denna begäran, under förutsättning att ett sådant bistånd inte strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den verkställande staten eller skadar dess väsentliga nationella säkerhetsintressen.
5. De myndigheter i den utfärdande staten som befinner sig i den verkställande staten ska vara skyldiga att följa den verkställande statens lagstiftning under verkställandet av utredningsordern. De ska inte ha några brottsbekämpande befogenheter på den verkställande statens territorium, om inte verkställandet av sådana befogenheter på den verkställande myndighetens territorium är i överensstämmelse med den verkställande statens lagstiftning och i den utsträckning som detta har överenskommit mellan den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten.

6. De utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten får samråda på lämpligt sätt för att främja effektiv tillämpning av denna artikel.

Artikel 10

Vidtagande av en annan typ av utredningsåtgärd

1. Den verkställande myndigheten ska om möjligt vidta en annan utredningsåtgärd än den som avses i den europeiska utredningsordern, när
  - a) den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern inte finns i den verkställande statens lagstiftning, eller
  - b) den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 ska punkt 1 inte tillämpas på följande utredningsåtgärder, som alltid ska vara tillgängliga enligt den verkställande statens lagstiftning:
  - a) Inhämtande av uppgifter eller bevismaterial som den verkställande myndigheten redan har i sin besittning, och uppgifterna eller bevismaterialet kunde ha inhämtats i enlighet med den verkställande statens lagstiftning inom ramen för ett straffrättsligt förfarande eller med avseende på utredningsordern.
  - b) Inhämtande av sådana uppgifter i databaser som innehas av polisen eller av rättsliga myndigheter vilka är direkt tillgängliga för den verkställande myndigheten inom ramen för ett straffrättsligt förfarande.

- c) Hörande av ett vittne, en sakkunnig, ett brottsoffer, en misstänkt eller tilltalad person eller en tredje part inom den verkställande statens territorium.
  - d) En utredningsåtgärd som inte är en tvångsåtgärd enligt definitionen i den verkställande statens lagstiftning.
  - e) Identifiering av personer som har ett abonnemang för ett visst telefonnummer eller en viss IP-adress.
3. Den verkställande myndigheten får också vidta en annan utredningsåtgärd än den som angetts i utredningsordern, när den utredningsåtgärd som den verkställande myndigheten har valt skulle ge samma resultat, men med mindre ingripande åtgärder än den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern.
4. När den verkställande myndigheten beslutar att utnyttja den möjlighet som avses i punkterna 1 och 3, ska den först informera den utfärdande myndigheten, som kan besluta att dra tillbaka eller komplettera utredningsordern.
5. Om i enlighet med punkt 1 den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern inte finns i den verkställande statens lagstiftning eller inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende och det inte finns någon annan utredningsåtgärd som skulle ge samma resultat som den begärda utredningsåtgärden, ska den verkställande myndigheten meddela den utfärdande myndigheten att det inte har varit möjligt att tillhandahålla den begärda hjälpen.

Artikel 11

Skäl för icke-erkännande eller icke-verkställighet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.4 får erkännande eller verkställighet av en utredningsorder vägras i den verkställande staten, om
  - a) det enligt den verkställande statens lagstiftning finns immunitet eller privilegier som gör det omöjligt att verkställa utredningsordern eller det finns regler om fastställande och begränsning av straffrättsligt ansvar som hänför sig till tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier som gör det omöjligt att verkställa utredningsordern,
  - b) verkställigheten av utredningsordern i ett enskilt fall skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen, äventyra informationskällan eller innebära användning av konfidentiella uppgifter om särskild underrättelseverksamhet,
  - c) utredningsordern har utfärdats inom ramen för ett förfarande som avses i artikel 4 b och c och utredningsåtgärden inte skulle vara tillåten enligt den verkställande statens lagstiftning i ett liknande inhemskt ärende,
  - d) verkställigheten av utredningsordern skulle strida mot principen om *ne bis in idem*,
  - e) utredningsorden avser ett brott som påstås ha begåtts utanför den utfärdande statens territorium och helt eller delvis på den verkställande statens territorium och den gärning för vilket utredningsordern utfärdas inte utgör ett brott i den verkställande staten,

- f) det finns goda skäl att anta att verkställandet av den utredningsåtgärd som angetts i den europeiska utredningsordern skulle vara oförenligt med den verkställande statens skyldigheter enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan,
- g) det handlande för vilket utredningsordern har utfärdats inte utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, såvida det inte gäller ett brott som förtecknas i de brottskategorier som anges i bilaga D, enligt uppgift från den utfärdande myndigheten i utredningsordern, om maximistraffet för den gärningen i den utfärdande staten är fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år eller mer, eller
- h) användningen av den utredningsåtgärd som anges i utredningsordern enligt den verkställande statens lagstiftning är begränsad till en förteckning över brott eller en brottskategori eller till brott som är belagda med ett visst minimistraff, där det brott som avses i utredningsordern inte är inkluderat.

2. Punkt 1 g och h är inte tillämplig på de utredningsåtgärder som avses i artikel 10.2.

3. Om utredningsordern avser ett brott rörande skatter eller avgifter, tullar och valutatransaktioner, får den verkställande myndigheten inte vägra erkännande eller verkställighet med motiveringen att det i den verkställande statens lagstiftning inte föreskrivs samma typ av skatt eller avgift eller att den lagstiftningen inte innehåller någon reglering i fråga om skatter, avgifter, tullar eller valutatransaktioner av samma art som i den utfärdande statens lagstiftning.

4. I de fall som avses i punkt 1 a, b, d, e och f ska den verkställande myndigheten, innan den fattar beslut om att helt eller delvis inte erkänna eller inte verkställa en utredningsorder, på lämpligt sätt samråda med den utfärdande myndigheten och om lämpligt anmoda den utfärdande myndigheten att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.
5. I det fall som avses i punkt 1 a ska den verkställande myndigheten, när upphävandet av privilegier eller immunitet åvilar en myndighet i den verkställande staten, omedelbart begära detta hos den myndigheten. När upphävandet av privilegier eller immunitet åligger en myndighet i en annan stat eller en internationell organisation, ska den utfärdande myndigheten begära detta hos den berörda myndigheten eller organisationen.

Artikel 12

Tidsfrister för erkännande och verkställighet

1. Beslutet om erkännande eller verkställighet ska fattas och utredningsåtgärden vidtas lika skyndsamt och med samma prioritetsgrad som för ett liknande inhemskt ärende och under alla omständigheter inom de tidsfrister som anges i denna artikel.
2. Om den utfärdande myndigheten i utredningsordern har angett att det, på grund av tidsfrister i förfarandet, brottets svårhetsgrad eller andra särskilt brådskande omständigheter, är nödvändigt med en kortare tidsfrist än den som anges i denna artikel eller om den utfärdande myndigheten i utredningsordern har angett att utredningsåtgärden måste genomföras en särskild dag, ska den verkställande myndigheten ta största möjliga hänsyn till detta krav.

3. Beslutet om erkännande eller verkställighet av utredningsordern ska fattas av den verkställande myndigheten så snart som möjligt och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, senast 30 dagar efter det att den behöriga verkställande myndigheten mottog utredningsordern.
4. Såvida det inte finns skäl för uppskov enligt artikel 15 eller de bevis som anges i den utredningsåtgärd som omfattas av utredningsordern redan finns i den verkställande statens besittning, ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål genomföra utredningsåtgärden och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, senast 90 dagar efter det att beslutet enligt punkt 3 fattades.
5. Om det i ett enskilt fall inte är praktiskt möjligt för den behöriga verkställande myndigheten att respektera tidsfristen i punkt 3 eller att genomföra åtgärden på den specifika dag som anges i punkt 2, ska den utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och hur lång tid som uppskattningsvis behövs för att beslutet ska kunna fattas. I ett sådant fall får den tidsfrist som anges i punkt 3 förlängas med högst 30 dagar.
6. Om det i ett enskilt fall inte är praktiskt möjligt för den behöriga verkställande myndigheten att respektera tidsfristen i punkt 4, ska den utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen samt samråda med den utfärdande myndigheten om när det är lämpligt att vidta utredningsåtgärden.

Artikel 13

Överlämnande av bevismaterial

1. Den verkställande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål till den utfärdande staten överlämna det bevismaterial som har inhämtats eller som de behöriga myndigheterna i den verkställande staten redan har i sin besittning till följd av verkställigheten av den europeiska utredningsordern.

Om det begärs i utredningsordern och det är möjligt enligt den verkställande statens lagstiftning, ska bevismaterialet omedelbart överlämnas till de behöriga myndigheterna i den utfärdande stat som bistår vid verkställandet av utredningsordern i enlighet med artikel 9.4.

2. Överlämnandet av bevismaterial får skjutas upp i avvaktan på ett beslut i fråga om ett rättsmedel, om det inte i utredningsordern har angetts tillräckliga skäl för att ett omedelbart överlämnande är absolut nödvändigt för att man ska kunna garantera ett korrekt genomförande av utredningarna eller skyddet av individuella rättigheter. Överlämnandet av bevismaterial ska dock skjutas upp om det skulle orsaka den berörda personen allvarlig och ohjälplig skada.
3. När den verkställande myndigheten överlämnar det bevismaterial som inhämtats, ska den ange om den kräver att bevismaterialet återlämnas till den verkställande staten så snart som det inte längre behövs i den utfärdande staten.

4. Om de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna även är relevanta för andra förfaranden, får den verkställande myndigheten på uttrycklig begäran och efter samråd med den utfärdande myndigheten tillfälligt överlämna bevismaterialet, på villkor att det återlämnas till den verkställande staten så snart som det inte längre behövs i den utfärdande staten eller vid varje annan tidpunkt eller varje annat tillfälle som de behöriga myndigheterna kommer överens om.

Artikel 14

Rättsmedel

1. Medlemsstaterna ska se till att rättsmedel som är likvärdiga dem som är tillgängliga i ett liknande inhemskt ärende kan tillämpas på de utredningsåtgärder som anges i utredningsordern.
2. De sakliga skälen för utfärdandet av en utredningsorder får prövas endast i talan som väcks i den utfärdande staten, utan att detta påverkar garantierna avseende grundläggande rättigheter i den verkställande staten.
3. Om det inte urholkar den konfidentialitet som gäller för utredningen enligt artikel 19.1, ska den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att se till att det lämnas information om möjligheterna i nationell rätt att utnyttja rättsmedel när dessa blir tillämpliga och i god tid för att de verkligen ska kunna användas.

4. Medlemsstaterna ska se till att tidsfristerna för att utnyttja rättsmedlen är samma som de som föreskrivs i liknande inhemska ärenden och att de tillämpas så att berörda parter garanteras en faktisk möjlighet att utnyttja dessa rättsmedel.
5. Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten ska underrätta varandra om de rättsmedel som utnyttjas mot utfärdande, erkännande eller verkställighet av en utredningsorder.
6. Väckande av talan ska inte leda till att verkställigheten av utredningsåtgärden avbryts med undantag för de fall där det skulle ha en sådan verkan i liknande inhemska ärenden.
7. Den utfärdande staten ska beakta en framgångsrik talan mot erkännandet eller verkställigheten av en utredningsorder i enlighet med dess nationella lagstiftning. Utan att det påverkar nationella förfaranderegler ska medlemsstaterna säkerställa att man vid straffrättsliga förfaranden i den utfärdande staten respekterar rätten till försvar och ett rättvist förfarande vid bedömningen av det bevismaterial som erhållits med anledning av utredningsordern.

Artikel 15

Skäl för uppskov av erkännande eller verkställighet

1. Erkännande eller verkställighet av utredningsordern får skjutas upp i den verkställande staten, om
  - a) verkställigheten riskerar att inverka menligt på en pågående brottsutredning eller lagföring av brott, under den tid som den verkställande staten bedömer skäligt,

- b) de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna redan används inom ramen för andra förfaranden, till dess att de inte längre behövs för detta ändamål.
2. Så snart som skälet för uppskovet inte längre föreligger, ska den verkställande myndigheten genast vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa utredningsordern och underrätta den utfärdande myndigheten om detta på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

Artikel 16

Skyldighet att informera

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande stat som tar emot den europeiska utredningsordern ska utan dröjsmål och under alla omständigheter inom en vecka efter det att utredningsordern har mottagits bekräfta mottagandet genom att fylla i och avsända formuläret i bilaga B.

Om en centralmyndighet har utsetts i enlighet med artikel 7.3, är denna skyldighet tillämplig både på den centralmyndigheten och på den verkställande myndighet som tar emot utredningsordern via den centralmyndigheten.

I de fall som avses i artikel 7.6 är denna skyldighet tillämplig på både den behöriga myndighet som först tog emot utredningsordern och den verkställande myndighet till vilken utredningsordern slutligen översänds.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.4 och 10.5 ska den verkställande myndigheten omedelbart och på valfritt sätt informera den utfärdande myndigheten om följande:
- a) Om det är omöjligt för den verkställande myndigheten att fatta ett beslut om erkännande eller verkställighet på grund av att det formulär som tillhandahålls enligt bilaga A är ofullständigt eller uppenbart felaktigt.
  - b) Om den verkställande myndigheten i samband med verkställigheten av den europeiska utredningsordern utan ytterligare undersökningar anser det lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges när utredningsordern utfärdades, så att den utfärdande myndigheten kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet.
  - c) Om den verkställande myndigheten i ett enskilt fall fastställer att den inte kan iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 9.

På begäran av den utfärdande myndigheten ska informationen utan dröjsmål bekräftas på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.4 och 10.5 ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål informera den utfärdande myndigheten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning
  - a) om varje beslut som antas i enlighet med artikel 10 eller 11,
  - b) om varje beslut om att verkställighet eller erkännande av en europeisk utredningsorder har skjutits upp, om skälen till uppskjutandet, och om möjligt hur långt uppskovet väntas bli.

Artikel 17

Tjänstemäns straffrättsliga ansvar

När tjänstemän från den utfärdande staten befinner sig på den verkställande statens territorium i samband med tillämpningen av detta direktiv, ska de likställas med tjänstemän i den verkställande staten vad gäller brott som de utsätts för eller begår.

Artikel 18

Tjänstemäns civilrättsliga ansvar

1. När tjänstemän från en medlemsstat befinner sig på en annan medlemsstats territorium i samband med tillämpningen av detta direktiv, ska den förstnämnda medlemsstaten vara ansvarig för skador som dess tjänstemän vållar i samband med uppdraget, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium tjänstemännen verkar.
2. Den medlemsstat på vars territorium de skador som avses i punkt 1 orsakas ska ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för skada som orsakas av dess egna tjänstemän.

3. Den medlemsstat vars tjänstemän har orsakat en person skada på någon annan medlemsstats territorium ska fullt ut ersätta den sistnämnda staten för det belopp som denna har betalat ut till de skadelidande eller deras rättsinnehavare.
4. Utan att det påverkar rättigheterna gentemot tredje man och tillämpningen av punkt 3, ska varje medlemsstat i de fall som nämns i punkt 1 avstå från att kräva ersättning för skador den har vållats av en annan medlemsstat.

Artikel 19

Konfidentialitet

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten vid verkställandet av en utredningsorder på vederbörligt sätt beaktar den konfidentialitet som gäller för utredningen.
2. Den verkställande myndigheten ska i enlighet med nationell lagstiftning garantera konfidentialitet för utredningsordern och dess innehåll, utom i den utsträckning som behövs för att verkställa utredningsåtgärden. Om den verkställande myndigheten inte kan uppfylla konfidentialitetskravet, ska den utan dröjsmål underrätta den utfärdande myndigheten om detta.
3. Den utfärdande myndigheten ska i enlighet med nationell rätt och såvida inte annat anges av den verkställande myndigheten se till att inget bevismaterial och ingen information som den verkställande myndigheten lämnat offentliggörs, utom då det är nödvändigt att röja uppgifterna för de utredningar eller förfaranden som beskrivs i den europeiska utredningsordern.

4. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att banker inte avslöjar för den berörda bankkunden eller för annan tredje person att information har överförts till den utfärdande staten enligt artiklarna 26 och 27 eller att en utredning pågår.

Artikel 20

Skydd av personuppgifter

Vid genomförandet av detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att personuppgifter skyddas och endast får behandlas i enlighet med rådets rambeslut 2008/977/RIF¹ och principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och dess tilläggsprotokoll.

Tillgång till sådana uppgifter ska begränsas, utan att det påverkar den registrerades rättigheter. Endast behöriga personer får ha tillgång till sådana uppgifter.

Artikel 21

Kostnader

1. Om inte annat föreskrivs i detta direktiv, ska den verkställande staten bära alla de kostnader som uppkommit på den verkställande statens territorium och som har samband med verkställigheten av en utredningsorder.

---

¹ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

2. Om den verkställande myndigheten anser att kostnaderna för verkställighet av utredningsordern kan bli exceptionellt höga, får den samråda med den utfärdande myndigheten om huruvida och hur kostnaderna kan delas eller utredningsordern ändras.

Den verkställande myndigheten ska i förväg informera den utfärdande myndigheten om de detaljerade specifikationerna av den del av kostnaderna som anses vara exceptionellt hög.

3. Den utfärdande myndigheten får, i undantagsfall när någon överenskommelse inte kan nås, med avseende på de kostnader som avses i punkt 2, besluta att
  - a) helt eller delvis återkalla utredningsordern eller,
  - b) bibehålla utredningsordern och bära den del av kostnaderna som anses vara exceptionellt hög.

KAPITEL IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

FÖR VISSA UTREDNINGSÅTGÄRDER

Artikel 22

Tillfälligt överförande till den verkställande staten av frihetsberövade personer för vidtagande av en utredningsåtgärd

1. En utredningsorder får utfärdas för ett tillfälligt överförande av en frihetsberövad person i den verkställande staten för vidtagande av en utredningsåtgärd som syftar till bevisinhämtning och vars vidtagande kräver den personens närvaro på den utfärdande statens territorium, under förutsättning att denne inom utsatt tid återförs av den verkställande staten.
2. Utöver de skäl för icke-erkännande eller icke-verkställighet som anges i artikel 11 får verkställigheten av utredningsordern också vägras om
  - a) den frihetsberövade personen inte ger sitt samtycke, eller
  - b) överförandet kan medföra att den tid som personen är frihetsberövad förlängs.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 a ska den frihetsberövades juridiska ombud, om den verkställande staten anser det nödvändigt med hänsyn till personens ålder eller fysiska eller psykiska tillstånd, ges möjlighet att yttra sig om det tillfälliga överförandet.
4. I fall som avses i punkt 1 ska överförandet av en frihetsberövad person via en tredje medlemsstats territorium (nedan kallad *transitmedlemsstaten*) beviljas efter det att en ansökan, åtföljd av alla nödvändiga handlingar, har inkommit.
5. Praktiska åtgärder i samband med det tillfälliga överförandet av personen, inklusive de särskilda omständigheterna för dennes frihetsberövande i den utfärdande staten, och de datum då denne måste överföras från och återföras till den verkställande statens territorium ska överenskommas mellan den utfärdande staten och den verkställande staten, med garantier om att den berörda personens fysiska och psykiska tillstånd, liksom den säkerhetsnivå som krävs i den utfärdande staten, tas i beaktande.
6. Den person som överförts ska vara frihetsberövad på den utfärdande medlemsstatens territorium och i tillämpliga fall på transitmedlemsstatens territorium, för gärningar eller domar för vilka denne har frihetsberövats i den verkställande staten, om inte den verkställande staten begär att personen släpps.
7. Tiden för frihetsberövande på den utfärdande statens territorium ska avräknas från den tid som den berörda personen är eller kommer att vara frihetsberövad på den verkställande statens territorium.

8. Utan att det påverkar punkt 6 får en person som överförs inte lagföras eller frihetsberövas eller underkastas någon annan inskränkning i sin personliga frihet i den utfärdande staten för gärningar som begåtts eller domar som avkunnats före personens avfärd från den verkställande statens territorium och som inte anges i utredningsordern.
9. Den immunitet som avses i punkt 8 ska upphöra att gälla om den överförda personen, trots att han eller hon har haft möjlighet att lämna territoriet under en sammanhängande period av 15 dagar då hans eller hennes närvaro inte längre påkallas av de utfärdande myndigheterna,
  - a) ändå stannat kvar där, eller
  - b) har återvänt dit efter att ha lämnat territoriet.
10. Kostnader i samband tillämpningen av denna artikel ska bäras i enlighet med artikel 21, förutom de kostnader som uppstår i samband med överförandet av personen till och från den utfärdande staten och som ska bäras av den staten.

Artikel 23

Tillfälligt överförande till den verkställande staten av frihetsberövade personer för vidtagande av en utredningsåtgärd

1. En utredningsorder får utfärdas för ett tillfälligt överförande av en frihetsberövad person i den utfärdande staten för vidtagande av en utredningsåtgärd som syftar till bevisinhämtning och vars vidtagande kräver att personen är närvarande på den verkställande statens territorium.

2. Artikel 22.2 a och 22.3–22.9 ska också tillämpas på tillfälligt överförande enligt den här artikeln.
3. Kostnader i samband med tillämpningen av denna artikel ska bäras i enlighet med artikel 21, med undantag för de kostnader som uppstår i samband med överförandet av den berörda personen till och från den verkställande staten och som ska bäras av den utfärdande staten.

Artikel 24

Hörande genom videokonferens eller annan ljud- och bildöverföring

1. Om en person befinner sig på en verkställande medlemsstats territorium och ska höras som vittne eller sakkunnig av den utfärdande medlemsstatens behöriga myndigheter får den utfärdande myndigheten utfärda en utredningsorder i syfte att låta höra vittnet eller den sakkunnige genom videokonferens eller annan ljud- och bildöverföring i enlighet med punkterna 5–7.

Den utfärdande myndigheten får också utfärda en utredningsorder i syfte att höra en misstänkt eller tilltalad person genom videokonferens eller annan ljud- och bildöverföring.

2. Utöver de skäl för icke-erkännande eller icke-verkställighet som avses i artikel 11 får verkställigheten av en utredningsorder vägras om
  - a) den misstänkte eller tilltalade inte ger sitt samtycke, eller
  - b) verkställigheten av en sådan utredningsåtgärd i ett särskilt fall skulle strida mot grundläggande principer i den verkställande statens lagstiftning.

3. Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten ska enas om de praktiska arrangemangen. När den verkställande myndigheten godkänner sådana åtgärder ska den åta sig att
  - a) kalla vittnet eller den sakkunnige att inställa sig, med angivande av tidpunkten och platsen för förhöret,
  - b) kalla den misstänkte eller tilltalade personen att inställa sig för förhöret i enlighet med närmare föreskrifter i den verkställande statens lagstiftning och informera dessa personer om deras rättigheter i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning i så god tid att de faktiskt kan utöva sin rätt till försvar,
  - c) kontrollera identiteten på den person som ska höras.
4. Om den verkställande myndigheten i ett specifikt fall inte har tillgång till de tekniska hjälpmedel som behövs för ett förhör genom videokonferens får den utfärdande staten ställa dessa till förfogande efter ömsesidig överenskommelse.
5. Om hörandet sker genom videokonferens eller annan ljud- och bildöverföring ska följande bestämmelser gälla:
  - a) En behörig myndighet i den verkställande staten ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, och ska också vara ansvarig för att kontrollera både identiteten hos den person som ska höras och att grundläggande principer i den verkställande statens lagstiftning iakttas.

Om den verkställande myndigheten anser att grundläggande principer i den verkställande statens lagstiftning åsidosätts under förhöret, ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förhöret fortsätter i enlighet med dessa principer.

- b) Den utfärdande och den verkställande statens behöriga myndigheter ska vid behov komma överens om åtgärder för att skydda den person som ska höras.
- c) Förhöret ska hållas direkt av eller under ledning av den utfärdande statens behöriga myndighet, i enlighet med den statens lagar.
- d) På begäran av den utfärdande staten eller den person som ska höras, ska den verkställande staten se till att den person som ska höras vid behov biträds av en tolk.
- e) Misstänkta eller tilltalade personer ska innan förhöret äger rum informeras om de processuella rättigheter som tillkommer dem enligt den verkställande statens eller den utfärdande statens lagstiftning, inbegripet rätten att inte vittna. Vittnen och sakkunniga får åberopa den rätt att inte vittna som tillkommer dem enligt antingen den verkställande eller den utfärdande statens lagstiftning och ska informeras om denna rättighet innan förhöret äger rum.

6. Utan att det påverkar åtgärder som överenskommits för skydd av berörda personer ska den verkställande myndigheten efter förhörets slut upprätta ett protokoll med uppgifter om datum och plats för förhöret, den hörda personens identitet och, om andra personer har deltagit i förhöret i den verkställande staten, samtliga personers identitet och uppgift om i vilken egenskap de har deltagit, alla eventuella edsavläggelser samt under vilka tekniska omständigheter förhöret har ägt rum. Den verkställande myndigheten ska överlämna handlingen till den utfärdande myndigheten.
7. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att när den person som ska höras på dess territorium i enlighet med denna artikel vägrar att vittna, trots att denne är skyldig att göra det, eller avger falskt vittnesmål ska den nationella lagstiftningen tillämpas, på samma sätt som om förhöret ägde rum i ett nationellt förfarande.

Artikel 25

Hörande genom telefonkonferens

1. Om en person befinner sig på en medlemsstats territorium och ska höras som vittne eller sakkunnig av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat får den utfärdande myndigheten i den senare staten, om det är olämpligt eller omöjligt för den person som ska höras att inställa sig personligen i den medlemsstaten, och sedan andra lämpliga metoder har undersökts, utfärda en utredningsorder för att höra ett vittne eller en sakkunnig genom telefonkonferens i enlighet med punkt 2.
2. Om inget annat överenskommits ska artikel 24.3, 24.5, 24.6 och 24.7 också tillämpas på hörande genom telefonkonferens.

Artikel 26

Information om bankkonton och andra konton för finansiella transaktioner

1. En utredningsorder får utfärdas i syfte att fastställa om en fysisk eller juridisk person som är föremål för det berörda straffrättsliga förfarandet innehar eller kontrollerar ett eller flera konton, oavsett av vilket slag, i någon bank på den verkställande statens territorium, och, om så är fallet, erhålla all detaljerad information om de identifierade kontona.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som behövs för att informationen i punkt 1 ska kunna lämnas på de villkor som anges i denna artikel.
3. Den information som avses i punkt 1 ska, om detta begärs i utredningsordern, även omfatta konton för vilka den person som är föremål för det berörda straffrättsliga förfarandet innehar fullmakt.
4. Den skyldighet som fastställs i denna artikel ska enbart gälla i den mån informationen finns hos den kontoförande banken.
5. Den utfärdande myndigheten ska i utredningsordern ange skälen till att den anser att den begärda informationen sannolikt är av betydande värde för det berörda straffrättsliga förfarandet och på vilka grunder den antar att banker i den verkställande staten för dessa konton och, i den utsträckning det är möjligt, vilka banker som kan vara berörda. Den ska också i utredningsordern lämna all tillgänglig information som kan underlätta dess verkställighet.

6. En utredningsorder får också utfärdas i syfte att fastställa om en fysisk eller juridisk person som är föremål för det berörda straffrättsliga förfarandet innehar ett eller flera konton i något annat finansiellt institut än en bank på den verkställande statens territorium. Punkterna 3–5 ska också gälla. I detta fall, och utöver de skäl för icke-erkännande och icke-verkställighet som anges i artikel 11, får utredningsorderns verkställighet också vägras om inte utredningsåtgärdens verkställighet skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt fall.

Artikel 27

Information om banktransaktioner och andra finansiella transaktioner

1. En utredningsorder får utfärdas i syfte att erhålla detaljerad information om särskilda bankkonton och om de transaktioner som har genomförts under en bestämd period på ett eller flera konton som anges i utredningsordern, inbegripet detaljerad information om alla sändande och mottagande konton.
2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som behövs för att informationen i punkt 1 ska kunna lämnas, på de villkor som anges i denna artikel.
3. Den skyldighet som fastställs i denna artikel ska enbart gälla i den mån informationen finns hos den bank där kontot innehas.
4. Den utfärdande myndigheten ska i utredningsordern ange skälen till att den anser att den begärda informationen är relevant för det berörda straffrättsliga förfarandet.

5. En utredningsorder får också utfärdas i fråga om den information som anges i punkt 1 med hänvisning till finansiella transaktioner som utförts av andra finansiella institut än banker. Punkterna 3 och 4 ska gälla i tillämpliga delar. I detta fall, och utöver de skäl för icke-erkännande och icke-verkställighet som avses i artikel 11, får utredningsorderns verkställighet också vägras om utredningsåtgärdens verkställighet inte skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt fall.

Artikel 28

Utredningsåtgärder som innebär en kontinuerlig bevisinhämtning i realtid och under en viss tidsperiod

1. När utredningsordern utfärdas för verkställighet av en utredningsåtgärd som innebär en kontinuerlig bevisinhämtning i realtid och under en viss tidsperiod, såsom
- a) övervakning av banktransaktioner eller andra finansiella transaktioner som genomförs på ett eller flera bestämda konton,
  - b) kontrollerade leveranser på den verkställande statens territorium,
- får dess verkställighet, förutom av de skäl för icke-erkännande och icke-verkställighet som anges i artikel 11, vägras om verkställigheten av den berörda utredningsåtgärden inte skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt ärende.

2. Den utfärdande staten och den verkställande staten ska komma överens om de praktiska arrangemangen i samband med den åtgärd som avses i punkt 1 b och även i andra fall.
3. Den utfärdande myndigheten ska i sin utredningsorder ange varför den anser att den begärda informationen är relevant för det berörda straffrättsliga förfarandet.
4. Befogenhet att agera, leda och kontrollera insatser i samband med verkställigheten av en utredningsorder i enlighet med punkt 1 ska åvila de behöriga myndigheterna i den verkställande staten.

Artikel 29

Hemliga utredningar

1. En utredningsorder får utfärdas i syfte att begära att den verkställande staten bistår den utfärdande staten i brottsutredningar som genomförs av polismän med hemlig eller falsk identitet (nedan kallade *hemliga utredningar*).
2. Den utfärdande myndigheten ska i utredningsordern ange varför den anser att den hemliga utredningen sannolikt är relevant för det straffrättsliga förfarandet. Beslut om erkännande och verkställighet av en utredningsorder som utfärdats i enlighet med denna artikel ska i varje enskilt fall fattas av de behöriga myndigheterna i den verkställande staten med vederbörlig hänsyn till dess nationella lagstiftning och förfaranden.

3. Förutom av de skäl för icke-erkännande och icke-verkställighet som avses i artikel 11, får den verkställande myndigheten vägra att verkställa en utredningsorder som avses i punkt 1 om
- a) verkställigheten av den hemliga utredningen inte skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt ärende, eller
  - b) det inte kunde nås någon överenskommelse om arrangemangen för de hemliga utredningarna i enlighet med punkt 4.
4. Hemliga utredningar ska genomföras i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden i den medlemsstat på vars territorium den hemliga utredningen äger rum. Befogenhet att agera, leda och kontrollera insatser i samband med den hemliga utredningen ska helt och hållet åvila de behöriga myndigheterna i den verkställande staten. Den utfärdande staten och den verkställande staten ska med vederbörlig hänsyn till sin nationella lagstiftning och sina nationella förfaranden komma överens om den hemliga utredningens varaktighet, de närmare villkoren och de berörda polismännens rättsliga ställning.

KAPITEL V

AVLYSSNING AV TELEKOMMUNIKATION

Artikel 30

Avlyssning av telekommunikation med tekniskt bistånd från en annan medlemsstat

1. En utredningsorder får utfärdas för avlyssning av telekommunikation i den medlemsstat från vilken tekniskt bistånd är nödvändig.
2. Om mer än en medlemsstat har möjlighet att tillhandahålla fullständigt, nödvändigt tekniskt bistånd i fråga om samma avlyssning av telekommunikation ska utredningsordern skickas enbart till en av dem. Prioritet ska alltid ges till den medlemsstat där den person som är föremål för avlyssningen befinner sig eller kommer att befinna sig.
3. En utredningsorder som avses i punkt 1 ska också innehålla följande information:
  - a) Information som gör det möjligt att identifiera det objekt som är föremål för avlyssning.
  - b) Uppgift om önskad varaktighet för avlyssningen.
  - c) Tillräcklig teknisk information, särskilt för att identifiera målet, i syfte att säkerställa att utredningsordern ska kunna verkställas.

4. Den utfärdande myndigheten ska i sin utredningsorder ange skälen till att den anser att den angivna utredningsåtgärden är relevant för det berörda straffrättsliga förfarandet.
5. Utöver de skäl för icke-erkännande och icke-verkställighet som anges i artikel 11, får verkställigheten av utredningsordern enligt punkt 1 också vägras om den berörda utredningsåtgärden inte skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt ärende. Den verkställande staten får ställa samma villkor för sitt bifall som den skulle tillämpa i ett liknande inhemskt ärende.
6. En utredningsorder enligt punkt 1 får verkställas genom
  - a) en överföring av telekommunikation direkt till den utfärdande staten, eller
  - b) avlyssning, inspelning och därefter överföring av resultatet av avlyssningen av telekommunikationen till den utfärdande staten.

Den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten ska samråda för att besluta huruvida avlyssningen ska genomföras i överensstämmelse med led a eller b.

7. Vid utfärdandet av en utredningsorder enligt punkt 1 eller under avlyssningen får den utfärdande myndigheten om den har särskilda skäl för detta också begära en transkribering, avkodning eller dekryptering av inspelningen, med förbehåll för ett godkännande från den verkställande myndighetens sida.
8. Kostnader i samband med tillämpningen av denna artikel ska bäras i enlighet med artikel 21, med undantag för de kostnader som uppstår i samband med transkriberingen, avkodningen och dekrypteringen av de avlyssnade meddelandena och som ska bäras av den utfärdande staten.

Artikel 31

Underrättande av den medlemsstat där den person som är föremål för avlyssningen befinner sig och från vilken inget tekniskt bistånd behövs

1. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat (nedan kallad *den avlyssnande medlemsstaten*) har gett tillstånd till avlyssning av telekommunikation för en utredningsåtgärd och den person som enligt avlyssningsbeslutet ska avlyssnas har en teleadress som används på en annan medlemsstats territorium (nedan kallad *den underrättade medlemsstaten*) från vilken inget tekniskt bistånd behövs för att genomföra avlyssningen, ska den avlyssnande medlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i den underrättade medlemsstaten om avlyssningen
  - a) före avlyssningen, om den behöriga myndigheten i den avlyssnande medlemsstaten vid tidpunkten för beslutet om avlyssning vet att den person som är föremål för avlyssningen befinner sig eller kommer att befinna sig på den underrättade medlemsstatens territorium,
  - b) under eller efter avlyssningen, så snart som den fått kännedom om att den person som är föremål för avlyssningen befinner sig eller under avlyssningen har befunnit sig på den underrättade medlemsstatens territorium.
2. Den underrättelse som avses i punkt 1 ska göras med hjälp av formuläret i bilaga C.

3. Den underrättade medlemsstatens behöriga myndighet får, om avlyssningen inte skulle vara tillåten i ett liknande inhemskt ärende, utan dröjsmål, dock senast inom 96 timmar efter det att den underrättelse som avses i punkt 1 har mottagits, till de behöriga myndigheterna i den avlyssnande medlemsstaten anmäla följande:
  - a) Att avlyssningen inte får utföras eller ska avslutas.
  - b) Att allt som redan avlyssnats när den person som är föremål för avlyssningen befann sig på dess territorium, i förekommande fall, inte får användas eller bara får användas på sådana villkor som den anger. Den behöriga myndigheten i den underrättade medlemsstaten ska informera den behöriga myndigheten i den avlyssnande medlemsstaten om skälen för dessa villkor.
4. Artikel 5.2 ska i tillämpliga delar även tillämpas på den anmälan som avses i punkt 2.

KAPITEL VI

PROVISORISKA ÅTGÄRDER

Artikel 32

Provisoriska åtgärder

1. Den utfärdande myndigheten får utfärda en utredningsorder för vidtagande av alla åtgärder i syfte att provisoriskt förhindra att material som kan användas som bevis förstörs, omvandlas, flyttas, överlämnas eller bortskaffas.

2. Den verkställande myndigheten ska snarast fatta beslut om den provisoriska åtgärden och meddela detta, om praktiskt möjligt inom 24 timmar efter det att utredningsordern har mottagits.
3. När en provisorisk åtgärd som avses i punkt 1 begärs, ska den utfärdande myndigheten i utredningsordern ange huruvida bevismaterialet ska överföras till den utfärdande staten, eller stanna kvar i den verkställande staten. Den verkställande myndigheten ska erkänna och verkställa en sådan utredningsorder och överföra bevismaterialet i enlighet med de förfaranden som anges i detta direktiv.
4. När en utredningsorder, i enlighet med punkt 3, åtföljs av en instruktion om att bevismaterialet ska stanna kvar i den verkställande staten ska den utfärdande myndigheten ange vilken dag som den provisoriska åtgärd som avses i punkt 1 ska hävas eller den förväntade dagen för överlämnandet av begäran om att bevismaterialet ska överföras till den utfärdande staten.
5. Den verkställande staten får, efter samråd med den utfärdande staten, i enlighet med sin nationella lagstiftning och praxis fastställa lämpliga villkor mot bakgrund av omständigheterna i ärendet för att begränsa den tid under vilken de provisoriska åtgärder som avses i punkt 1 bibehålls. Om den verkställande myndigheten i enlighet med dessa villkor avser att häva den provisoriska åtgärden, ska den underrätta den utfärdande staten om detta och ge den möjlighet att lämna synpunkter. Den utfärdande myndigheten ska genast underrätta den verkställande myndigheten om att den provisoriska åtgärd som avses i punkt 1 har hävts.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 33

Anmälningar

1. Senast den ...* ska varje medlemsstat underrätta kommissionen om följande:
  - a) Den eller de myndigheter som i enlighet med landets nationella rätt är behöriga i enlighet med artikel 2 c och d när den medlemsstaten är utfärdande eller verkställande stat.
  - b) De språk som godtas för en utredningsorder enligt artikel 5.2.
  - c) Information om den eller de centralmyndigheter som har utsetts, om medlemsstaterna vill utnyttja den möjlighet som avses i artikel 7.3. Denna information ska vara bindande för myndigheterna i den utfärdande staten.
2. Varje medlemsstat får också tillhandahålla kommissionen den förteckning över nödvändiga handlingar som den kräver enligt artikel 22.4.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om den information som det hänvisas till i punkterna 1 och 2 ändras.

---

* EUT: Vänligen för in datumet tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

4. Kommissionen ska göra den information som tas emot enligt denna artikel tillgänglig för samtliga medlemsstater och det europeiska rättsliga nätverket. Nätverket ska göra informationen tillgänglig på den webbplats som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF ¹.

Artikel 34

Förhållandet till andra rättsliga instrument, avtal och överenskommelser

1. Detta direktiv ska från och med den ... * ersätta motsvarande bestämmelser i följande konventioner som tillämpas mellan de medlemsstater för vilka direktivet är bindande, utan att det påverkar deras tillämpning mellan medlemsstater och tredjestater och deras tillfälliga tillämpning i enlighet med artikel 35:
- a) Den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, som antogs av Europarådet den 20 april 1959, och dess båda tilläggsprotokoll samt de bilaterala överenskommelser som har ingåtts i enlighet med artikel 26 i den konventionen.
  - b) Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.
  - c) Konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater och dess protokoll.

---

¹ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

* EUT: Vänligen för in datumet tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

2. Rambeslut 2008/978/RIF ska ersättas i de medlemsstater som är bundna av detta direktiv. Bestämmelserna i rambeslut 2003/577/RIF ska med avseende på frysning av bevismaterial ersättas i medlemsstater som är bundna av detta direktiv.

För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till rambeslut 2008/978/RIF och, med avseende på frysning av bevismaterial, till rambeslut 2003/577/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

3. Utöver detta direktiv får medlemsstaterna ingå eller även fortsättningsvis tillämpa bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser med andra medlemsstater efter den ...* endast i den mån dessa gör det möjligt att ytterligare stärka syftena med detta direktiv och bidra till att förenkla eller ytterligare underlätta förfarandena för bevisinhämtning och under förutsättning att de skyddsnivåer som anges i detta direktiv respekteras.
4. Medlemsstaterna ska senast den ...* informera kommissionen om vilka befintliga avtal eller överenskommelser enligt punkt 3 som de vill fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska också inom tre månader efter det att de har undertecknat nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 3 informera kommissionen om detta.

---

* EUT: Vänligen för in datumet tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 35
Övergångsbestämmelser

1. Framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som mottagits före den ...* ska även fortsättningsvis regleras av befintliga instrument för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Beslut om frysning av bevismaterial enligt rambeslut 2003/577/RIF som mottagits före den ...* ska också regleras av det rambeslutet.
2. Artikel 8.1 ska också tillämpas på utredningsordern efter det att ett beslut om frysning har fattats i enlighet med rambeslut 2003/577/RIF.

Artikel 36
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ...*.
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
3. Medlemsstaterna ska senast den ...* till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka de skyldigheter som åläggs enligt detta direktiv införlivas med nationell rätt.

---

* EUT: Vänligen för in datumet tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 37

Rapport om tillämpningen

Senast fem år efter den ...* ska kommissionen, på grundval av såväl kvalitativ som kvantitativ information, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta direktiv omfattande i synnerhet en utvärdering av dess inverkan på det straffrättsliga samarbetet och skyddet för enskilda personer samt verkställigheten av bestämmelserna om avlyssning av telekommunikation med hänsyn till den tekniska utvecklingen. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av direktivet.

---

* EUT: Vänligen för in datumet för detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 38
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 39
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA A

DEN EUROPEISKA UTREDNINGSDERN

Denna utredningsorder har utfärdats av en behörig myndighet. Den utfärdande myndigheten intygar att utfärdandet av denna utredningsorder är nödvändigt och proportionellt med avseende på de förfaranden som specificeras i den med beaktande av den misstänkta eller tilltalade personens rättigheter och att de begärda utredningsåtgärderna kunde ha begärts under samma förutsättningar i ett liknande inhemskt ärende. Jag begär härmed att den eller de nedan angivna utredningsåtgärderna vidtas med vederbörlig hänsyn till den konfidentialitet som gäller för utredningen och att de bevis som inhämtas till följd av att utredningsordern verkställs översänds.

AVSNITT A

Utfärdande stat: .....

Verkställande stat: .....

AVSNITT B: Angelägenhetsgrad

Ange om ärendet är brådskande på grund av något av följande:

- Undanskaffande eller förstöring av bevis
- Nära förestående rättegångsdatum
- Annat skäl

Ange vilket:

Tidsfrister för verkställigheten av den europeiska utredningsordern anges i direktiv .../.../EU*. Om en kortare eller specifik tidsfrist är nödvändig, ange datum och förklara orsaken till detta:

.....
.....
.....

---

* EUT: Vänligen för in nummer för detta direktiv.

AVSNITT C: Utredningsåtgärd(er) som ska vidtas

1. Beskriv det bistånd/den utredningsåtgärd eller de utredningsåtgärder som behövs OCH ange i förekommande fall om det är någon av följande utredningsåtgärder:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Inhämtande av uppgifter eller bevis som den verkställande myndigheten redan har i sin besittning

Inhämtande av uppgifter som finns i polisens eller rättsliga myndigheters databaser

Hörande av

- vittne
- sakkunnig
- misstänkt eller tilltalad person
- brottsoffer
- tredje part

Identifiering av personer som har ett abonnemang för ett visst telefonnummer eller en viss IP-adress

Tillfällig överföring av frihetsberövad person till den utfärdande staten

Tillfällig överföring av frihetsberövad person till den verkställande staten

Hörande genom videokonferens eller annan audiovisuell utsändning av

- vittne
- sakkunnig
- misstänkt eller tilltalad person

- Hörande genom telefonkonferens av
  - vittne
  - sakkunnig
- Information om bankkonton och andra konton för finansiella transaktioner
- Information om banktransaktioner och andra finansiella transaktioner
- Utredningsåtgärd som innebär en kontinuerlig bevisinhämtning i realtid för en viss tidsperiod
  - Övervakning av banktransaktioner eller andra finansiella transaktioner
  - Kontrollerade leveranser
  - Annat
- Hemliga utredningar
- Avlyssning av telekommunikation
- Provisorisk(a) åtgärd(er) för att förhindra att material som kan användas som bevis förstörs, omvandlas, flyttas, överlämnas eller överlåts

AVSNITT D: Samband med en tidigare utredningsorder

Ange om denna utredningsorder kompletterar en tidigare utredningsorder. Lämna i förekommande fall information som är relevant för att identifiera den tidigare ordern (datum för utfärdande av ordern, vilken myndighet som den översänts till och, om sådant finns, datum för översändande samt referensnummer som uppgetts av den utfärdande och verkställande myndigheten):

.....
.....

Ange i förekommande fall om en utredningsorder redan har sänts till en annan medlemsstat i samma fall:

.....
.....

AVSNITT E: Den berörda personens identitet

1. Redogör för all känd information om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) som utredningsåtgärden avser (om mer än en person avses, ange uppgifter om var och en av dessa):

i) För fysiska personer

Efternamn:.....

Förnamn: .....

Andra relevanta namn (i förekommande fall):.....

Alias (i förekommande fall):.....

Kön:.....

Nationalitet:.....

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer:.....

Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass), om sådant finns:

.....

Födelsedatum: .....

Födelseort:.....

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen:

.....

ii) För juridiska personer:

Namn:.....

Form av juridisk person: .....

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte:.....

Registreringsnummer:.....

Den juridiska personens adress:.....

Namn på den juridiska personens företrädare:.....

Beskriv den berörda personens aktuella ställning i förfarandena:

Misstänkt eller tilltalad person

Brottsoffer

Vittne

Sakkunnig

Tredje part

Annat (ange vad):.....

2. Ange på vilken plats utredningsåtgärden ska genomföras, om den inte överensstämmer med adressen ovan:

.....

.....

3. Tillhandahåll all annan information som kommer att underlätta verkställandet av utredningsordern:

.....

.....

AVSNITT F: Typ av förfarande för vilket utredningsordern har utfärdats:

- a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som har inletts av eller ska tas upp inför en rättslig myndighet med avseende på en straffbar gärning enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning, eller
- b) förfaranden som inletts hos administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning, såsom överträdelse av rättsregler, där ordern kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, eller
- c) vid förfaranden som inletts hos rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning, såsom överträdelse av rättsregler, där ordern kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, eller
- d) i samband med sådana förfaranden som anges i leden a, b och c vilka hänför sig till brott eller överträdelse för vilka en juridisk person kan ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.

AVSNITT G: Skäl för utfärdandet av utredningsordern

1. Sammanfattning av fakta

Ange skälen till att utredningsordern utfärdas och bifoga en sammanfattning av de bakomliggande omständigheterna, en beskrivning av de brott åtalet eller utredningen gäller, vilket stadium utredningen har nått och skälen för eventuella riskfaktorer samt annan relevant information.

.....
.....
.....

2. Beskaffenhet och brottsrubricering för det eller de brott för vilket den europeiska utredningsordern utfärdas och tillämplig lagbestämmelse:

.....
.....
.....

3. Bestraffas det brott för vilket utredningsordern utfärdas i den utfärdande medlemsstaten med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i maximalt tre år eller mer enligt den utfärdande statens lagstiftning och ingår det i den förteckning över brott som anges nedan? (kryssa för tillämplig ruta)

- Deltagande i en kriminell organisation
- Terrorism
- Människohandel
- Sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängmedel
- Korruption
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
- Tvätt av vinning av brott
- Penningförfalskning, inklusive euroförfalskning
- It-brottslighet

- Miljöbrott, inklusive olaga handel med hotade djurarter och utrotningshotade växtarter och växtsorter
- Hjälptill olovlig inresa och vistelse
- Mord och grov misshandel
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
- Rasism och främlingsfientlighet
- Organiserad stöld eller väpnat rån
- Olaglig handel med kulturföremål, inklusive antikviteter och konstverk
- Svindleri
- Beskyddarverksamhet och utpressning
- Förfalskning och piratkopiering
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med förfalskningar
- Förfalskning av betalningsmedel
- Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen
- Handel med stulna fordon
- Våldtäkt
- Mordbrand
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet
- Kapning av flygplan eller fartyg
- Sabotage

<p>AVSNITT H: Kompletterande krav för vissa åtgärder</p> <p>Fyll i de avsnitt som är relevanta för den eller de åtgärder som begärs:</p>
<p>AVSNITT H1: Överföring av en frihetsberövad person</p> <p>1. Om begäran avser en tillfällig överföring till den utfärdande staten av en frihetsberövad person i utredningssyfte, ange om personen har samtyckt till denna åtgärd:</p> <p>☐ Ja   ☐ Nej   ☐ Jag begär att personens samtycke efterfrågas</p> <p>2. Om begäran avser en tillfällig överföring till den verkställande staten av en frihetsberövad person i utredningssyfte, ange om personen har samtyckt till denna åtgärd:</p> <p>☐ Ja   ☐ Nej</p>
<p>AVSNITT H2: Video- eller telefonkonferens eller annan audiovisuell utsändning</p> <p>Om hörande genom video- eller telefonkonferens eller annan audiovisuell utsändning begärs:</p> <p>Ange namnet på den myndighet som kommer att utföra förhöret (kontaktuppgifter/språk):</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Ange skälen för att denna åtgärd begärs: .....</p> <p>.....</p> <p>☐ a) Hörande genom videokonferens eller annan audiovisuell utsändning:</p> <p>☐ Den misstänkta eller tilltalade personen har gett sitt medgivande</p> <p>☐ b) Hörande genom telefonkonferens</p>
<p>AVSNITT H3: Provisoriska åtgärder</p> <p>Om en provisorisk åtgärd begärs för att förhindra att material som kan användas som bevis förstörs, omvandlas, flyttas, överlämnas eller överlåts, ange om</p> <p>☐ materialet ska överföras till den utfärdande staten</p> <p>☐ materialet ska bli kvar i den verkställande staten; ange en beräknad dag för upphävande av den provisoriska åtgärden: .....</p> <p>för inlämnande av en begäran till följd härav som gäller materialet: .....</p>

AVSNITT H4: Information om bankkonton eller andra konton för finansiella transaktioner

1. Om information om bankkonton eller andra konton för finansiella transaktioner som innehas eller kontrolleras av personen begärs, ange för vart och ett av dessa skälen till att åtgärden anses relevant för det straffrättsliga förfarandet och på vilka grunder banker i den verkställande staten antas inneha kontot:

- Information om bankkonton som innehas av personen eller för vilka han eller hon innehar fullmakt.
- Information om andra konton för finansiella transaktioner som innehas av personen eller för vilka han eller hon innehar fullmakt.

.....
.....
.....
.....

2. Om information om banktransaktioner eller andra finansiella transaktioner begärs, ange för var och en av dessa skälen till att åtgärden anses relevant för det straffrättsliga förfarandet:

- Information om banktransaktioner
- Information om andra finansiella transaktioner

.....
.....
.....
.....

Ange den relevanta tidsperioden och tillhörande konton

.....
.....

AVSNITT H5: Utredningsåtgärder som innebär en kontinuerlig bevisinhämtning i realtid för en viss tidsperiod

Om en sådan utredningsåtgärd begärs, ange skälen till att den begärda informationen anses relevant för det straffrättsliga förfarandet

.....
.....

AVSNITT H6: Hemliga utredningar

Om hemlig utredning begärs, ange skälen till att det anses sannolikt att utredningsåtgärden är relevant för det straffrättsliga förfarandet

.....
.....

AVSNITT H7: Avlyssning av telekommunikation

1. Om avlyssning av telekommunikation begärs, ange skälen till att utredningsåtgärden anses relevant för det straffrättsliga förfarandet

.....
.....

2. Lämna följande information:

a) Information som gör det möjligt att identifiera den person som avlyssningen avser:

.....

b) Uppgift om önskad varaktighet för avlyssningen:

.....

c) Tekniska uppgifter (särskilt för att identifiera den person som avses – såsom mobiltelefon, fast telefon, e-postadress, internetanslutning) för att säkerställa att utredningsordern kan verkställas:

.....

3. Ange vilken metod för verkställande som föredras

Omedelbar överföring

Inspelning och påföljande överföring

Ange om transkription, avkodning eller dekryptering av det avlyssnade materialet också begärs*:

.....

.....

* Observera att kostnaderna för all transkription, avkodning och dekryptering måste betalas av den utfärdande staten.

AVSNITT I: Formaliteter och förfaranden som begärs för verkställandet

1. Kryssa för och fyll i, i förekommande fall:

Den verkställande myndigheten ombeds iaktta följande formaliteter och förfaranden (...):

.....

2. Kryssa för och fyll i, i förekommande fall:

En eller flera tjänstemän från den utfärdande staten bör bistå de behöriga myndigheterna i den verkställande staten vid verkställandet av den europeiska utredningsordern.

Kontaktuppgifter till dessa tjänstemän:

.....

.....

Språk som kan användas vid kontakter:.....

.....

AVSNITT J: Rättsmedel

1. Ange om rättsmedel redan har utnyttjats mot utfärdandet av en europeisk utredningsorder och redogör i så fall för omständigheterna (beskrivning av rättsmedlet, inbegripet vilka åtgärder som måste vidtas och tidsfrister):

.....
.....

2. Myndighet i den utfärdande staten som kan tillhandahålla ytterligare information om förfaranden för utnyttjande av rättsmedel i den utfärdande staten och huruvida det finns tillgång till rättshjälp och tolkning och översättning:

Namn: .....

Kontaktperson (i tillämpliga fall): .....

Adress: .....

Tfn (landsnummer) (riktnummer): .....

Fax (landsnummer) (riktnummer): .....

E-post: .....

AVSNITT K: Uppgifter om den myndighet som har utfärdat den europeiska utredningsordern

Ange vilken typ av rättslig myndighet som utfärdade ordern:

- rättslig myndighet
- *annan behörig myndighet enligt den utfärdande statens lagstiftning

* Fyll även i avsnitt (L)

Myndighetens namn:

.....

Myndighetens företrädare/kontaktperson:

.....

Ärendenummer: .....

Adress: .....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):.....

E-post: .....

Möjliga språk för kontakter med den utfärdande myndigheten:

.....

Kontaktuppgifter, om andra än ovan, till den eller de personer som kan kontaktas för kompletterande information eller för de praktiska detaljerna avseende överföring av bevismaterial:

Namn/Titel/Organisation: .....

Adress: .....

E-post/Kontakttelefon:.....

Den utfärdande myndighetens och/eller dess företrädares underskrift, som intygar att innehållet i den europeiska utredningsordern är aktuellt och korrekt:

Namn:.....

Befattning (titel/grad):.....

Datum:.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

AVSNITT L: Uppgifter om den rättsliga myndighet som har godkänt den europeiska utredningsordern

Ange vilken typ av rättslig myndighet som har godkänt denna utredningsorder:

- a) Domare eller domstol
- b) Undersökningsdomare
- c) Allmän åklagare

Den godkännande myndighetens officiella namn:

.....

Myndighetens företrädare:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Ärendenummer: .....

Adress: .....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):.....

E-post: .....

Möjliga språk för kontakter med myndigheten:

.....

Ange om den huvudsakliga kontaktpunkten för den verkställande myndigheten bör vara

- den utfärdande myndigheten
- den godkännande myndigheten

Underskrift av och uppgifter om den godkännande myndigheten

Namn:.....

Befattning (titel/grad):.....

Datum:.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

BILAGA B

BEKRÄFTELSE AV ATT DEN EUROPEISKA UTREDNINGSDORDERN HAR MOTTAGITS

Detta formulär ska fyllas i av den myndighet i den verkställande staten som mottog utredningsordern.

<p>A. DEN BERÖRDA EUROPEISKA UTREDNINGSDORDERN</p> <p>Myndighet som utfärdat den europeiska utredningsordern:</p> <p>.....</p> <p>Ärendebeteckning: .....</p> <p>Datum för utfärdande: .....</p> <p>Mottagen den: .....</p>
<p>B. MYNDIGHET SOM MOTTOG UTREDNINGSDORDERN⁽¹⁾</p> <p>Den behöriga myndighetens officiella namn:</p> <p>.....</p> <p>Myndighetens företrädare:</p> <p>.....</p> <p>Befattning (titel/grad):</p> <p>.....</p> <p>Adress:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Tfn (landsnummer) (riktnummer):.....</p> <p>Fax (landsnummer) (riktnummer):.....</p> <p>E-post: .....</p> <p>Ärendebeteckning: .....</p> <p>Möjliga språk för kontakter med myndigheten:</p> <p>.....</p>

¹ Denna del ska fyllas i av varje myndighet som tar emot en europeisk utredningsorder. Det är den behöriga myndigheten och i förekommande fall den centralmyndighet eller den myndighet som vidarebefordrade utredningsordern till den behöriga myndigheten som ska erkänna och verkställa utredningsordern.

C. (I FÖREKOMMANDE FALL) BEHÖRIG MYNDIGHET TILL VILKEN
UTREDNINGSORDERN HAR ÖVERSÄNTS AV DEN MYNDIGHET SOM AVSES UNDER B

Myndighetens officiella namn:

.....

Myndighetens företrädare:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):.....

E-post: .....

Datum för översändandet: .....

Ärendebeteckning: .....

Språk som kan användas vid kontakter:

.....

D. ANNAN INFORMATION SOM KAN VARA RELEVANT FÖR DEN UTFÄRDANDE
MYNDIGHETEN:

.....

.....

.....

E. UNDERSKRIFT OCH DATUM

Underskrift:

Datum:.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

BILAGA C

MEDDELANDE

Detta formulär används för att underrätta en medlemsstat om den avlyssning av telekommunikation som kommer att utföras eller har utförts på dess territorium utan tekniskt bistånd av denna. Härmed underrättar jag ..... (underrättad medlemsstat) om avlyssningen.

A.¹ BEHÖRIG MYNDIGHET

Officiellt namn på den behöriga myndigheten i den avlyssnande medlemsstaten:

.....

Myndighetens företrädare:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):.....

E-post: .....

Ärendebeteckning: .....

Datum för utfärdande:.....

Möjliga språk för kontakter med myndigheten:

.....

---

¹ Den myndighet som avses här är den som ska kontaktas vid fortsatta kontakter med den utfärdande staten.

B. INFORMATION OM AVLYSSNINGEN

I. Lägesrapport: Denna underrättelse äger rum (kryssa för)

- före avlyssningen
- under avlyssningen
- efter avlyssningen

II. (Förväntad) varaktighet för avlyssningen (enligt den utfärdande myndighetens kännedom):

....., från och med .....

III. Mål för avlyssningen: (telefonnummer, IP-nummer eller e-post)

.....

IV. De berörda personernas identitet

Uppge all information, enligt vad som är känt, om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) mot vilka förfarandena är/kan komma att vara riktade:

i) För fysiska personer

Efternamn: .....

Förnamn: .....

Andra relevanta namn (i förekommande fall): .....

Alias (i förekommande fall): .....

Kön: .....

Nationalitet: .....

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer: .....

Födelsedatum: .....

Födelseort: .....

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen:

.....

ii) För juridiska personer:

Namn: .....

Form av juridisk person: .....

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte: .....

Registreringsnummer: .....

Den juridiska personens adress: .....

Namn på och kontaktuppgifter för den juridiska personens företrädare:.....

V. Information rörande avlyssningens syfte:

Uppge all nödvändig information, inbegripet en beskrivning av fallet, brottsrubricering(ar) och tillämplig lagbestämmelse, så att den myndighet som mottar informationen kan bedöma följande:

- Om avlyssningen skulle godkännas i ett liknande inhemskt fall och om det erhållna materialet kan användas vid rättsliga förfaranden
- Om avlyssningen redan har ägt rum, om materialet kan användas vid rättsliga förfaranden

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Observera att eventuella invändningar mot avlyssningen eller användningen av redan avlyssnat material måste göras senast 96 timmar efter mottagandet av denna underrättelse.

C.   UNDERSKRIFT OCH DATUM

Underskrift:

Datum:.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

BILAGA D

KATEGORIER AV BROTT SOM AVSES I ARTIKEL 11

- Deltagande i en kriminell organisation
- Terrorism
- Människohandel
- Sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängmedel
- Korruption
- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska unionens finansiella intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
- Tvätt av vinning av brott

- Penningförfalskning, inklusive euroförfalskning
- It-brottslighet
- Miljöbrott, inklusive olaga handel med hotade djurarter och utrotningshotade växtarter och växtsorter
- Hjälptill olovlig inresa och vistelse
- Mord och grov misshandel
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
- Rasism och främlingsfientlighet
- Organiserad stöld eller väpnat rån
- Olaglig handel med kulturföremål, inklusive antikviteter och konstverk
- Svindleri
- Beskyddarverksamhet och utpressning

- Förfalskning och piratkopiering
  - Förfalskning av administrativa dokument och handel med förfalskningar
  - Förfalskning av betalningsmedel
  - Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser
  - Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen
  - Handel med stulna fordon
  - Våldtäkt
  - Mordbrand
  - Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet
  - Kapning av flygplan eller fartyg
  - Sabotage
-